



מ"ת 3923/10/14 - מדינת ישראל נגד ברוך פלח

21 יולי 2015

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 3923-10-14 מדינת ישראל נ' פלח

לפני כבוד השופטת רות וקסמן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב ברוך פלח

נוכחים

ב"כ המבקשת עו"ד בן אהרון

המשיב וב"כ עו"ד רוזנטל

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, בהתאם לסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") שעניינה לאפשר למבקש להשתחרר מהאיזוק האלקטרוני, לחלופין לאפשר למבקש פתיחת חלון ל"התאווררות" בשישי שבת ולפני עבודתו.

2. מבוא

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המבקש נוהג משנת 2011 ולחובתו 8 הרשעות קודמות, וכן תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים.

בהחלטתי מיום 6.11.14 שוחרר המבקש לחלופת מעצר למעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני ובפיקוח שני מפקחים לסירוגין.

לצורך הבטחת קיומו של מעצר הבית המלא הפקידו המבקש ומפקחיו ערבויות מתאימות.



ביום 4.2.15 נקבע דיון בבקשה לאפשר למבקש לצאת לעבודה בפיקוח המעביד.

אישרתי למבקש לצאת לעבודה מדי יום בימים א'-ה' בשעות 11:00 עד 24:00 ובמוצאי שבת בשעות 19:00 עד 24:00, כפוף להגדלת ערבויות.

המבקש הפר את תנאי השחרור, ולפיכך ביקשה המשיבה לחלט את הערבויות וההתחייבויות עליהן חתם המבקש, וביקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

ביום 4.3.15 ולאחר שהצדדים הגיעו להסכמה, ניתנה החלטה המאשרת את ההסדר, לפיו חולטו 5,000 ₪ מתוך 7,000 ₪ שהופקדו כערבות למעצר הבית על ידי המבקש, תוך הפקדה של 5,000 ₪ נוספים לערובה למעצר הבית. שאר התנאים שנקבעו נותרו על כנם, לרבות היציאה לעבודה, והוסכם כי "... **ההפרה הבאה וּלֹא הַקְלָה בְּיוֹתֵר תִּגְרֹר אַחֲרֵיהֶם הַסְכְּמָה לְמַעַצֵּר עַד תּוֹם הַהֲלִיכִים מֵאַחֲרֵי סוֹרֵג וּבְרִיחַ...**".

בקשה לעיון חוזר לביטול מעצר הבית שנקבעה ליום 16.4.15 בוטלה לבקשת ב"כ המבקש דאז.

בפני בקשה נוספת לעיון חוזר.

בבקשה צוין, כי המבקש שוהה במעצר בית חלקי בביתו בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח שני מפקחים לסירוגין מאז נובמבר 2014. האיזוק האלקטרוני מעיק על המבקש וגורם לו לאי נוחות ולדימוי שלילי ולכן התבקשה הסרתו, לחילופין, התבקשה פתיחת חלון לצורך "התאווורות" למספר שעות בסופי שבוע ובתחילת כל יום עבודה.

3. טיעוני ב"כ המבקש

בדיון מיום 19.7.15, ציין ב"כ המבקש כי המבקש היה מצוי תחילה מאחורי סורג ובריח, לאחר מכן במעצר בית מוחלט ומפברואר 2015 במעצר בית חלקי נוכח אישור צאתו לעבודה, משמע חלף זמן ניכר מאז מעצרו.

כן ציין, כי הגשת טבלת ההפרות לכאורה על ידי המשיבה במועד הדיון בבקשה דנן אינה ראויה, וכי עד הגשת הבקשה לא הועלה כלל נושא ההפרות, שכן כנראה אינן הפרות משמעותיות והינן אך הפרות המסתכמות בדקות ספורות או הפרות שנרשמו בשל אי בקשה "לפתיחת חלונות" לדיון או לפגישה אצל הממונה.

כמו כן, המבקש הודה והורשע בתיק העיקרי וקיים הסדר טיעון.

לטענת ב"כ המבקש, המבקש העובד בפיצרייה מגיע לבוש במכנסיים קצרים בשל חום התנורים, והאיזוק מעלה שאלות מצד הלקוחות וגורם למבקש לאי נוחות, לדימוי שלילי בעבודה ולפגיעה בכבודו.



לחילופין, מדובר במבקש צעיר, היוצא לעבודה של כ-13 שעות מדי יום, לא יוצא לבלות מזה חודשים ובשישי שבת ספון בביתו עם מפקחים, ולכן מבוקש לאפשר לו "התאווור" למספר שעות מעבר לשעות העבודה בסופ"ש ולפני תחילת עבודתו בכל יום.

4. טיעוני ב"כ המשיבה

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה לעיון חוזר לשינוי תנאי מעצרו של המבקש מהנימוקים, כי כבר באו לקראת המבקש, כאשר אף לאחר ההפרה ביום 3.3.15 נותרה ההסכמה לשחרורו של המבקש לצאת לעבודה, שהיא בפני עצמה בבחינת אוורור.

כמו כן, ציין ב"כ המשיבה כי למרות ההסברים על ההפרות שבדו"ח, הרי קיימות הפרות של דקות ואף מעבר לכך.

ב"כ המשיבה ציין, כי האיזוק עושה את עבודתו ולכן באיזון הראוי הוא סבור שאין מקום להסירו, והמבקש יכול למצוא פתרונות להסתיר את הצמיד מפני הציבור.

כן, טען ב"כ המשיבה, כי המבקש הודה והורשע, ולפיכך חזקת החפות אינה עומדת לזכותו יותר, ובשים לב למאסר על תנאי שתלוי כנגד המבקש, מסוכנותו של המבקש מוכחת.

5. דיון והכרעה

חוק המעצרים מאפשר לעצור, למשוחרר בערובה או לתובע, לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר "....אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

מעיון בפסיקת בתי המשפט עולה כי זמן ממוצע שנע מחודשיים לשלושה חודשים ומעלה מהווה את יסוד "חלופי הזמן" הנדרש לעיון חוזר (ראה עמ"ת 44763-04-12 מדינת ישראל נ' גיל חתוקה; בש"פ 3449/14 יונתן מור נ' מדינת ישראל; מ"ת 4815-11-13 מדינת ישראל נ' אחמד).

כאן, חלפו מאז ההפרה מצד המבקש למעלה מ-4 חודשים, ועל כן יש מקום להידרש לבקשה.

המבקש נמצא במעצר בית עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מזה כ-9 חודשים ומאז ההחלטה שאפשרה לו, לאחר ההפרה, להמשיך המעצר באותם תנאים שהיה בהם, נרשמו כנגדו על אף החלטתי מיום 4.3.15 כמפורט לעיל, הפרות שתורצו כיציאה לדיון בבית המשפט, יציאה לפגישה אצל הממונה ויציאה לבית החולים, אולי משום שלא נפתחו "חלונות" בגינן, ועל כך אין למבקש אלא להלין על עצמו שלא עשה כן.



בנוסף, נרשמו למבקש הפרות של דקות ספורות ואף למעלה מכך עד 45 דקות שלא הוסברו על ידו כלל.

יצוין כי המבקש הודה בתיק העיקרי. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ונראה כי ההליכים צפויים להסתיים בחודש ספטמבר, לאחר הפגרה.

לאור ההפרות, מהות העבירות, החלטתי מיום 4.3.15, הודאת המבקש ומשאישרתי לו לצאת לעבודה במשך 13 שעות ביממה, לא מצאתי לנכון להורות, בשלב זה, על הסרת הפיקוח האלקטרוני.

באשר לבקשה החלופית לפתיחת חלון ל"התאוררות" - ידוע כי מעצר בית מוחלט לתקופה ארוכה עלול לגרום לתסכול ולהוביל להפרת תנאי השחרור ולביצוע עבירות.

במקרה דנן, המבקש יוצא אמנם לעבודה כל יום למעט יום ו' וניתן לראות בכך מידה של אוורור. יחד עם זאת, לאור גילו הצעיר של המבקש, אני מאפשרת למבקש לצאת בימי שישי ובימי שבת בשעות הבוקר לשלוש שעות בכל פעם מהשעה 11:00-08:00 בליווי אחד ממפקחיו, ועל כן מורה על פתיחת "חלון" באיזוק האלקטרוני בהתאם.

כתנאי לשחרורו של המבקש ל"התאוררות" כמפורט עפ"י החלטתי זו, אני מורה כי המבקש יחתום על ערבות עצמית נוספת בסך ₪ 6,000 להבטחת קיומה של החלטה זו.

כל שאר התנאים שנקבעו בהחלטותי הקודמות בתנאי המעצר, יוותרו על כנם ועל כל אחד מהמפקחים לחתום כי מסכים הוא לפקח על המבקש בימים שנוספו וכי הערבויות שהפקיד או חתם ישמשו גם כערובה לעת זו.

המבקש מוזהר, כי כל הפרה של חלופת המעצר והתנאים המגבילים, עלולה להביא לביטול חלופת המעצר, למעצרו וכן למימוש הערבויות שניתנו על ידו ועל ידי מפקחיו.

צו עיכוב יציאה מן הארץ שניתן כנגד המבקש יוותר על כנו.

על המבקש כאמור הנטל לעתור לביטולו בגמר ההליכים המשפטיים.

למען הסר ספק, אני שבה ומדגישה כי המבקש פסול מלנהוג ו/או מלהחזיק ברישיון נהיגה בכל כלי רכב, וזאת עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההחלטה תומצא בדואר רשום ובפקס שקבלתו תאומת טלפונית למפקד תחנת משטרה הקרובה למקום מעצר הבית וליחידת האיזוק האלקטרוני בשב"ס, המזכירות תערוך תרשומת להמצאה.



זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשע"ה, 21/07/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפנים משורת הדין מתירה כמבוקש.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשע"ה, 21/07/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלד על ידי איריס יזהר